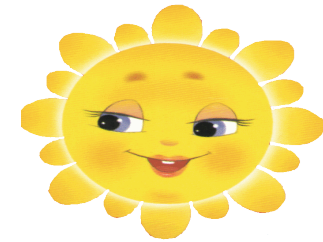

Бергаләп өйрәник

Көз

*Әти-әниләр өчен
методик ярдәмлек*

(4-5 яшь)

Мәкальләр

Көз бай булма, яз бай бул.

Көз кычкыра: «Уңдырам»,— дип,
э яз әйтә: «Тукта әле, мин нәрсә
әйтермен»,— дип.

Көзгә көн ул бала кебек: әле көлә,
әле елый.

Күз өчен яз яхшы, авыз өчен көз
яхшы.

Көзгә көннән язгы төн яхшы.

Көзгә юлга киём ал, язгы юлга
азык ал.

Шигырьләр

Кырлар буш кала,

Яңгырлар ява.

Жирләр дымлана.

Бу кайчак була? (Көз.)

Сап-сары яфраклар

Жил искәч очалар.

Бөтерелә-бөтерелә

Жиргә үк төшәләр.

Көз килде. Үләннәр

Саргайды, шиңде.

Сап-сары яфраклар

Жиргә сибелде.

Бер кошка кызыгамын:

Тәпие кызыл аның.

Атлаган саен баш ия –

Гадәте кызык аның.

Гөлдер-гү, гөлдер-гү,

Бигрәк чибәр, кемдер бу?

Хәрәкәтле уеннар

Курыкмыйм

Балалар түгәрәк ясап басып
торалар. Бер бала әбәкләүче итеп
билгеләнә. Ул түгәрәк уртасына
баса. Балалар, «курыкмыйм!
Курыкмыйм!» дия-дия, бер
урында ике аякта сикерәләр. Бу
вакытта алар кулларын әле як-якка
жәяләр, әле артларына шерәләр.
Әбәкләүче, балалар кулларын як-
якка жәйгәндә, аларны әбәкләп
өлгерергә (кулы белән кагылырга)
тырыша. Әбәкләнгән бала уеннан
чыгарыла.

Жырлы-биюле уен «Куш кулым».

Урман буйларына менәм

Урман буге ямьлегә.

Бир кулыңны, мин дә бирәм,

Дус булырга мәңгегә.

Менә сиңа уң кулым,

Менә сиңа сул кулым.

Уң кулым да, сул кулым,

Менә сиңа куш кулым.

Алма бакчасына кереп,

Алма ашыйсым килә.

Син алмасы, мин чәчөгә

Булып яшисем килә.